

Anni sydäntutkimuksissa

Tietopaketti vanhemmalle

Lapsenne on saanut kutsun lasten sydäntautien poliklinikalle. Käynnille tullessanne lapsella olisi hyvä olla yllään helposti riisuttavat vaatteet niin, että nilkat ja rintakehä saadaan tutkimuksien aikana paljaaksi. Esimerkiksi vauvalla kietaisubody ja isommalla lapsella edestä napitettava paita ovat helposti riisuttavia vaatteita.

Tutkimusten teko on sujuvaa ja tulokset luotettavia lapsen pysyessä rauhallisena. Käynnille voitte ottaa mukaan vauvalle esimerkiksi tuttipullon, tutin, rätin tai jotain muuta, jonka avulla hän voisi rauhoittua ja nukahtaa. Vauvan päiväunia voi yrittää ajoittaa tutkimusten ajalle. Vauvaa voidaan tarvittaessa rauhoittaa sairaalasta saatavalla sokerivedellä. Isompi lapsi voi ottaa mukaansa häntä rauhoittavan lelun ja halutessaan hän voi katsoa omaa tai sairaalan DVD:tä sydämen ultraäänitutkimuksen aikana.

Vanhemmat voivat olla kaikissa tutkimuksissa mukana. Vanhemman läsnäolo, silittely ja lohduttelu rauhoittavat lasta tutkimuksien aikana. Lapselle voi esimerkiksi lukea, laulaa tai lorutella tutkimusten aikana.

Etukäteen valmistautuminen vähentää lapsen pelkoja, kun lapsi pystyy käsittelemään tulevia tutkimuksia jo kotona. Tämä Anni sydäntutkimuksissa -tarina auttaa teitä valmistamaan lastanne sydäntutkimuksiin.

Lapsen kanssa voi keskustella hänen peloistaan ja käynnillä tehtävistä tutkimuksista. Lapsen kanssa voi myös leikkiä tutkimusten tekoa kotona lelujen avulla toisillemme tai pehmolelulle.

Hei!

Minä olen Anni. Olen viisi vuotta vanha.

Olen saanut postissa kirjeen, jossa minut kutsuttiin sairaalaan sydäntutkimuksiin.

Minua hieman jännittää, sillä en ole aikaisemmin ollut sairaalassa.

Olen katsonut äidin ja isän kanssa sairaalasta kuvia ja he ovat kertoneet mitä siellä tehdään.

Onneksi äiti tiesi kertoa, ettei mikään tutkimuksista satu ja äiti voi olla minun kanssani sairaalassa koko ajan.

Olen nyt menossa sairaalaan. Se näyttää aika suurelta.

Ehdimme istua vain hetken odotusaulassa, kun Inka-hoitaja kutsuu meidät huoneeseensa.

Saan istua äidin sylissä, kun hoitaja kysyy kuulumisia.

Hoitaja on niin kiva, ettei minua enää jännitä kovin paljoa.

Hoitaja pyytää minua vähentämään vaatteitani, jotta vaaka näyttäisi oikeat numerot.

Punnitseminen onkin minulle tuttu juttu, sillä minut on punnittu neuvolassa monta kertaa.

Minulla on mukana neivolakortti, josta hoitaja katsoo, kuinka olen kasvanut viiden vuoden aikana.

Nyt mitataan, kuinka pitkä tyttö minusta on kasvanut.
Minä keskityn mittauksen aikana pitämään pääni suorassa ja kantapääni seinää vasten.

Sydänfilmin ottaminen kuulostaa kovin pelottavalta, mutta hoitaja kertoo ettei se satu ollenkaan.

Minun rintakehäni ja molempiin käsiini sekä jalkoihini kiinnitetään yhteensä 11 sinistä tarraa.

Saan ensin harjoitella tarran kiinnittämistä omaan Hippo-pehmoleluuni.

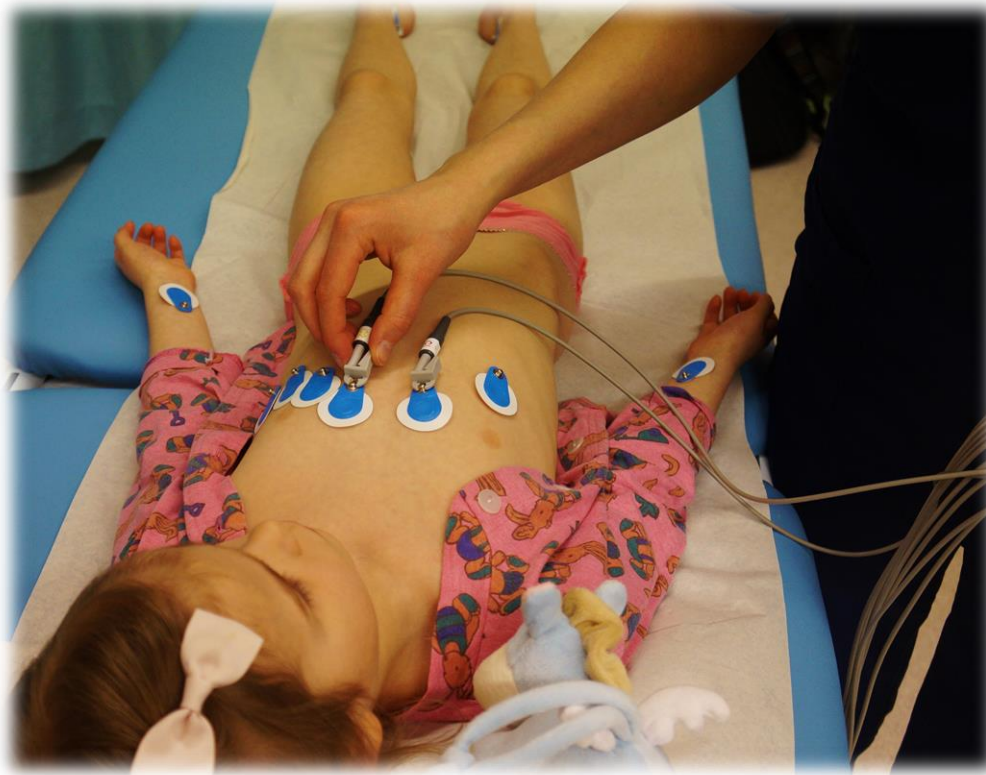
Tämän jälkeen hoitaja kiinnittää minuun tarrat. Ne tuntuvat vähän kylmältä, mutta totun niihin nopeasti.

Jokaiseen tarraan kiinnitetään johto ja näytöllä alkaa näkyä hauskoja kiemuroita.

Minun tehtäväni on maata sängyllä ihan hiljaa ja paikallani hetken aikaa. Äiti on vierelläni ja lukee minulle satua.

Tutkimus on nopeasti ohi ja saan auttaa hoitajaa tarrojen irrottamisessa.

Hoitaja mittaa voimamittarin avulla, kuinka voimakas sydämeni on. Hän kiinnittää neljä kellukkeen näköistä mittaria minun käsiini ja jalkoihini.

Mittari pumppaa vuorotellen kellukkeisiin ilmaa johtoa pitkin. Kelluke hieman puristaa, mutta se ei kestä kauaa, sillä keskityn kuuntelemaan äidin lukemaa kirjaa.

Hoitajan tutkimusten jälkeen siirrymme viereiseen huoneeseen, jossa lääkäri jo odottelee meitä. Valitsen hoitajan kanssa hyllystä prinsessavideon, jota katselen sillä aikaa, kun lääkäri kuvaa pienellä kameralla sydäntäni.

Lääkäri pyytää minua makaamaan sängylle hieman vasemmalle kyljelleni ja kiinnittää kolme tarraa rintakehälleni. Hän laittaa rintakehälleni hieman lämmintä rasvaa, jotta sydäntäni tutkiva kamera liikkuu ihollani paremmin.

Onneksi tutkimus ei satu ollenkaan. Katson niin tarkkaan videota, että unohdan seurata mitä lääkäri tekee.

Käynnin lopuksi hoitaja antaa minun valita tarran, joka on palkinto reippaudestani.

Lähdemme äidin kanssa kotiin kertomaan isälle, mitä kaikkea jännittävää sairaalassa oli.

